

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Daniely Zemanové a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Ing. arch. M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2013, č. j. 11 A 167/2012 - 94,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalobci **se n e u s t a n o v u j e** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. Přitom žádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Usnesením ze dne 17. 5. 2013 městský soud žádost o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce zamítl. Proti tomuto usnesení žalobce brojil kasační stížností, které ovšem Nejvyšší správní soud nevyhověl (rozsudek ze dne 18. 7. 2013, č.j. 9 As 64/2013-13). Městský soud následně usnesením uvedeným v záhlaví řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) posledně uvedené usnesení o zastavení řízení napadá kasační stížností. Namítá, že citovaným usnesením byla porušena jeho lidská práva, právní tradice, zvyklosti a základní procesní zásady. Městský soud prý stěžovateli nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jejich vydáním. Současně stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Kasační stížnost není důvodná.

[4] Soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů; přitom neshledal, že by napadené usnesení trpělo vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[5] Soud na úvod poznamenává, že netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Pokud předmět kasačního přezkumu souvisí s nezaplacením soudního poplatku, by trvání na podmínce uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost a na podmínce povinného zastoupení znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007 – 37, a ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 43/2007 – 77).

[6] Soud se tak zabýval pouze žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Dle § 35 odst. 8 věty první s. ř. s. může být navrhovatelem, u něhož jsou dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, ustanoven zástupce, jímž může být i advokát. Z důvodu zamezení řetězení problému zdejší soud neposuzoval, zda jsou u stěžovatele dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků. Zabýval se pouze hodnocením, zda je ustanovení zástupce nezbytně třeba k ochraně práv stěžovatele v nynějším řízení. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není. Kasační stížnost splnila v rámci daných možností předepsané náležitosti a lze z ní seznat, z jakého důvodu stěžovatel považuje napadené usnesení krajského soudu za nezákonné. Případné doplnění kasační stížnosti ustanoveným advokátem by pak nemohlo na hodnocení věci nic změnit.

[7] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Stěžovatel nezpochybňuje, že soudní poplatek nezaplatil.

[8] Jedinou kasační námitkou, která směřuje proti usnesení o zastavení řízení, je tvrzení stěžovatele, že městský soud mu nedal možnost se k věci vyjádřit. Tato námitka však není důvodná. Městský soud ve věci samé vůbec nerozhodoval, a tudíž stěžovatel nemohl být na svých právech namítaným způsobem zkrácen. Právě z důvodu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za podanou žalobu, k čemuž byl ze strany soudu opětovně vyzván, řízení dále nepokračovalo, v jeho průběhu nebylo ani nařízeno ústní jednání a soud řízení zastavil.

[9] Zbývající námitky ohledně žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a jeho návrhu na ustanovení advokáta nesměřují proti nyní přezkoumávanému usnesení. Nejvyšší správní soud se těmito námitkami zabýval v rozsudku čj. 9 As 64/2013 - 13 cit. v bodě [1] shora.

[10] Nejvyšší správní soud proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch, žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na

pokračování

náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu